

בש"פ 1921/22 - ראדום יאזום, דקלו טספהברהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1921/22

לפני: כבוד השופט י' עמית

העוררים: 1. ראדום יאזום
2. דקלו טספהברהן

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו
(כב' השופט ש' מלמד) במ"ת 5815-10-21 מיום
28.2.22

תאריך הישיבה: י"ט באדר ב' התשפ"ב (222)

בשם העוררים: עו"ד קובי פלומי, עו"ד תמי ארליך
בשם המשיבה: עו"ד ורד חלאוה

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ש' מלמד) במ"ת 5815-10-21 מיום
28.2.2022, שבגדרה נקבע כי העוררים יעצרו עד לתום ההליכים בעניינם.

1. במהלך חודש אוקטובר 2021 הוגש כנגד העוררים כתב אישום, המייחס להם את העבירות הבאות: חבלה
בכוונה מחמירה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 329(א)(1) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן:
החוק); והחזקת סכין - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק.

2. מעובדות כתב האישום עולה כי לעוררים ולמתלונן קיימת היכרות מוקדמת על רקע השתתפות בהפגנות הקשורות למשטר באריתריאה. ביום 17.7.2021 בסמוך לשעה 2:30 הגיעו העוררים, כאשר כל אחד מהם מצויד בסכין, לפאב ברחוב יסוד המעלה 30 בשכונת נווה שאנן בתל אביב (להלן: המקום). לאחר מכן, הגיע המתלונן יחד עם שלושה

חברים לבילוי במקום, ובסמוך לשעה 3:30 עזב המתלונן את המקום ביחד עם אחד מהחברים (להלן: ב.ג.) כאשר העוררים עוקבים אחריהם החוצה, וכאשר באותה העת, התקהלו מחוץ למקום אנשים שזהותם לא ידועה למדינה (להלן: האחרים). מיד לאחר מכן, ללא כל התגרות מוקדמת מצדם של המתלונן וב.ג., כיתרו אותם העוררים והאחרים, ואז כל אחד מהעוררים שלף את הסכין שברשותו ודקר את המתלונן בגבו באמצעותה, בעוד האחרים מעודדים אותם וצועקים: "תרביצו לו, תרביצו לו". המתלונן וב.ג. הצליחו להימלט בריצה מהמקום, אלא שהעוררים והאחרים דלקו אחריהם וזרקו לעברם מקלות ואבנים, עד שהשיגו לבסוף את המתלונן כשהוא בגפו. אז, כיתרו העוררים והאחרים את המתלונן, ותקפו אותו בכך שדקרו אותו בסכינים בפניו, בגבו ובידיו, ובנוסף בעטו בו והיכוהו באגרופים ובמקלות ואבנים. כתוצאה מהמעשים המתוארים נגרמו למתלונן פצעי דקירה רבים. המתלונן הובהל לניתוח שבמהלכו הורדם והונשם, ואושפז בבית חולים במשך תשעה ימים.

3. לצד הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה לעצור את העוררים עד לתום ההליכים המשפטיים. המדינה טענה בבקשה כי קיימות ראיות לכאורה בעניינם של העוררים, ובין היתר, הודעות המתלונן; תמונות המתעדות את פצעי הדקירה של המתלונן; הודעות ב.ג. המזהה את העוררים ומתאר את השתלשלות האירועים כמובא בכתב האישום; הודעת אחד מחבריו הנוספים של המתלונן ששהה במקום, ומיקם את העורר 1 במקום בערב האירוע; סרטון אבטחה המתעד את העוררים רודפים אחרי המתלונן וב.ג. וחלק מתקיפת המתלונן על ידם; חקירת אליבי המעלה נתונים שונים בקשר לגרסאות שמסרו העוררים ביחס למיקומם ופועלם בזמן האירוע; ועוד.

4. בהחלטתו מיום 21.11.2021 קבע בית המשפט קמא כי יש ראיות לכאורה בעניינם של העוררים. בדיון שהתקיים ביום 8.2.2022, לאחר קבלת תסקיר שירות מבחן בעניינם של העוררים, הורה בית המשפט קמא על קבלת תסקיר משלים בהתייחס לשאלה האם יש במעצר בפיקוח אלקטרוני על ידי המפקחים המוצעים כדי לאיין את מסוכנות העוררים.

5. בתסקיר שירות המבחן ביחס לשני העוררים נקבע כי הסיכון להישנות עבירה דומה מצדם היא ברמה בינונית; היה ותישנה אלימות, רמת חומרתה תהיה גבוהה; ובשורה התחתונה נקבע כי אין במעצר בפיקוח אלקטרוני כדי להפחית את מסוכנותם של העוררים.

בהחלטתו מיום 28.2.2022, לאחר קבלת תסקיר משלים מטעם שירות המבחן, הורה בית המשפט קמא על מעצרם של העוררים עד לתום ההליכים.

6. על החלטה זו נסב הערר שלפניי. נטען, כי בית המשפט קמא לא עמד בחובת ההנמקה המוטלת עליו הואיל והחלטתו לעצור את העוררים עד לתום ההליכים נגדם כללה אך סקירה של המלצת שירות המבחן וקביעה כי לא ניתן

להפחית את הסיכון מהעוררים באמצעות חלופה אחרת, ללא כל נימוק. ביחס לקיומן של ראיות לכאורה בעניינם של העוררים נטען, בין היתר, כי התיק לוקה בחולשה ראייתית, לרבות בנושא הזיהוי; כי פרק הזמן שעבר מיום האירוע ועד לגביית העדויות מעלה חשש לזיהום החקירה; כי ממועד האירוע ועד מועד המעצר חלפו כחודשיים, וחומר הראיות מעלה כי הזיהוי בוצע על סמך שמועות; כי לא ניתן לקשור את העוררים לאירוע על פי הסרטונים הקיימים; כי התשתית הראייתית מתבססת על עדויות המתלונן וחברו המוטלות בספק לנוכח קיומן של סתירות רבות; וכי מדובר באכיפה בררנית, שעה שלא נחקרו חשודים נוספים אשר שמותיהם הוזכרו בהודעות המתלונן, ולא הוגש כתב אישום נגד אדם בשם פתחאווי שנעצר וזוהה על ידי המתלונן. עוד בהקשר זה, הצביעו העוררים על הסרטון שבו נראה המתלונן כשהוא מותקף על ידי חבורה של אנשים, מביניהם בולט אדם נמוך קומה שבוודאי אינו אחד מהעוררים.

ביחס לתסקיר שירות המבחן נטען, בין השאר, כי עמדת העוררים ששללה קשר לאירוע נזקפה לחובתם בתסקיר שירות המבחן, בניגוד לאמור בפסיקה; כי שירות המבחן סתר עצמו ביחס להתרשמותו מהמפקחים המוצעים; כי העוררים הציעו חלופות מעצר ראויות, הן ביחס לזהות המפקחים והן ביחס למיקום הגיאוגרפי; כי התסקיר המשלים מהווה העתק כמעט מדויק של התסקירים הראשונים ונערך ללא כל בדיקה נוספת, למעט שיחת טלפון קצרה עם אחד מהמפקחים המוצעים לעורר 2; כי התסקיר המשלים בעניינם של העוררים מוצג כאבחון מגמתי לא לשחררם; כי העוררים עצורים מאז חודש ספטמבר 2021, כך שמדובר בפרק זמן ארוך; וכי חלוף הזמן והריחוק הגיאוגרפי המוצע מאיינים את המסוכנות הנטענת בעניינם של העוררים.

על רקע כל אלה, חזרו העוררים על בקשתם להורות על שחרורם לחלופת מעצר באיזוק אלקטרוני.

7. העוררים מיקדו טענותיהם במישור של ראיות לכאורה, ויש להצר על כך שלא צרפו לעררם את החלטת בית המשפט קמא מיום 21.11.2021, בגדרה סקר בית המשפט קמא בפירוט את מכלול הראיות (סעיף 8.1 ואילך). איני רואה טעם לחזור על הדברים, ואסתפק בכך שהאליבי שמסרו העוררים הופרך, מחקרי התקשורת מחזקים את הימצאותם באזור נווה שאנן בשעות האירוע, והעוררים זוהו לא רק על ידי המתלונן אלא גם על ידי שניים אחרים. אציין כי העורר 1 נעצר כעבור כחודשיים לאחר שהמתלונן זיהה אותו שעה שהלך ברחוב. השגותיהם של העוררים בנוגע למהימנות הזיהוי וטענותיהם ל"זיהום" הזיהוי, מקומם בהליך העיקרי, ואיני סבור כי בשלב זה, ניתן להצביע על כרסום בעוצמת הראיות.

המתלונן אכן נקב בשמות של ארבעה אנשים שהחזיקו סכין בעת התקיפה, ובסרטון ניתן לראות כי תוקפים אותו יותר מארבעה אנשים, אך כפי שהוסבר על ידי ב"כ המשיבה, פתחאווי נעצר, אך הוא וחשודים נוספים לא הועמדו לדין בשל קשיים ראייתיים.

8. הסרטון שבו נראה המתלונן מנסה להדוף את חבורת התוקפים, מצביע על רמת האלימות שהופגנה באירוע ועל ההתנהגות הבריונית של העוררים, אשר בעת האירוע, היו ככל הנראה גם "מתודלקים" באלכוהול. העבירות המיוחסות לעוררים מקימות חזקת מסוכנות בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, באשר מדובר בעבירות שבוצעו באלימות, באמצעות נשק קר ובצוותא עם אחרים. עילת המעצר היא אפוא מסוכנות, ולא ניתן להתעלם גם מהרקע למעשה ולאירועי האלימות שבין שתי הקבוצות: תומכי המשטר באריתריאה ומתנגדיו. די בעילת המסוכנות, ולכן איני נדרש לטענת המדינה, כי קמה גם עילת מעצר בשל חשש להימלטותם של העוררים מהמדינה בהיותם נתינים מאריתריאה (תומכי המשטר, כפי שנטען על ידי באי כוחם).

אין זו הפעם הראשונה שהעוררים מסתבכים בעבירות אלימות. העורר 1 הורשע לפני כשנה בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ונגזרו עליו 50 ימי מאסר ומעצר על תנאי למשך שלושה חודשים שהינו בר הפעלה בתיק דנן; וכן תלוי ועומד נגדו בבית משפט השלום בתל אביב-יפו כתב אישום נוסף בגין החזקת סכין (ת"פ 69552-06-21). כאשר נעצר בגין תיק זה, נמצא סכין בחיפוש על גופו והוא התחזה לאדם אחר, מה שמקשה עוד יותר ליתן בו אמון. לחובתו של העורר 2 הרשעה קודמת משנת 2016 גם כן בעבירת אלימות (פציעה שהעברין מזוין) אשר בגינה נשפט לשבעה חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

9. על רקע עילת המעצר בנסיבות המעשה; לנוכח עברם הפלילי של העוררים בעבירות אלימות; ובהינתן התסקיר השלילי של שירות המבחן - לאור כל אלה, לא ראיתי מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא.

10. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ' באדר ב' התשפ"ב (23.3.2022).

ש ו פ ט